

ČESKÁ BIS JAKO DEFEKTNÍ PROPAGANDISTICKÝ NÁSTROJ VE SLUŽBÁCH USA - Ve své výroční zprávě prokázala, že ve své činnosti vychází z virtuální reality

- CZ24 News | 5. ledna 2022

ČESKO: Bezpečnostní informační služba* (BIS) v čele s Michalem Koudelkou trvale prokazuje, že není platnou, ale naopak škodnou organizací v bezpečnostním systému České republiky, což se projevuje ve třech oblastech.

Souhrnná analýza (12111)

Bezpečnostní informační služba* (BIS) v čele s Michalem Koudelkou trvale prokazuje, že není platnou, ale naopak škodnou organizací v bezpečnostním systému České republiky, což se projevuje ve třech oblastech. První oblastí je nízká odborná způsobilost, kde BIS dokazuje, že nerozumí mnoha odborným záležitostem (viz např. produkt 31014 „[BIS a další z přímých důkazů její odborné nezpůsobilosti](#)“). Druhou vážnější oblastí je snaha ovlivnit politický směr České republiky ve prospěch cizí mocnosti. Tato oblast je alarmující i kvůli tomu, že česká vláda se politickému aktivismu ze strany BIS podřizuje, jako by to ani nebyla ona, kdo BIS ze zákona řídí a kontroluje (podřizovala se předchozí vláda Andreje Babiše [ANO] a stejně se bude podřizovat i vláda Petra Fialy [ODS]). A třetí oblastí, kterou BIS využívá pro doplňování svého politického aktivismu, jsou řízené úniky informací*. Podrobně jsou všechny tři oblasti vysvětleny a shrnuty v produktu 11161 „[Ohlédnutí za působením ředitele BIS Michala Koudelky je plné profesních pochybení i trestních provinění. Vinu však nese i vláda a zákonodárci](#)“. Na konci uvedeného dokumentu je přehled souvisejících zpravodajských produktů rozdělený do čtyř skupin: nedostatky v činnosti BIS, kauza „Zabiják s ricinem“, kauza „Vrbětice“ a únik informací z BIS.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Politickým aktivismem a nízkou odbornou způsobilostí je proložena i nejnovější veřejná [výroční zpráva](#) o činnosti BIS za rok 2020. Tato zpráva byla publikována 23. listopadu 2021, což jenom

dokresluje každoroční neschopnost BIS (viz též [produkt 12072](#)). Veřejná výroční zpráva sice vychází ze zprávy utajované, ale obecně se můžeme ptát, zda je vůbec možné, aby pracovníkům BIS téměř jeden celý rok trvalo vytvořit a vydat 20 stran neutajovaného textu o své činnosti za předchozí rok. Zpráva má se vším všudy celkem 38 stran, ale pokud odečteme ilustrace, prázdné stránky, úvodní nadpisy, přehled o obsahu a stránku s kontaktními údaji, tak nám zbyde 20 stran čistého textu, který nám sděluje něco o činnosti BIS v předchozím roce. V této souvislosti připomínáme jeden vtip z roku 2018, i když ve skutečnosti to zase takový vtip není, ale jen pouhé konstatování reality:

Při interpelacích poslanců na členy vládního kabinetu se jeden poslanec ptá premiéra: „Pane premiére, můžete mi sdělit, co ta naše BISka celý rok vlastně dělá?“

Premiér se zamyslí a poté zasvěceně odpoví: „No přece píše výroční zprávu.“ (Tato pravdivá anekdota byla uvedena již v produktu 12054 „[Úvodní hodnocení výroční zprávy BIS za rok 2017](#)“)

Už jenom z důvodu dlouhého časového odstupů od hodnoceného roku vyvstává otázka, zdali je nutné, aby BIS vydávala veřejnou výroční zprávu, která ztrácí svou aktuálnost. Jistěže to nutné není, jenže pro BIS je to důležitý dokument, protože je to pro ni způsob, jak ovlivňovat veřejné mínění, a tím i politický směr České republiky. To nešikovně potvrdil i sám Koudelka, když se v úvodním slovu výroční zprávy snažil tvrdit pravý opak (úvodní slovo ředitele BIS je součástí rozboru v následující části produktu).

K pozdnímu vydávání veřejných výročních zpráv BIS můžeme uvést, že psát o tom, co se skutečně stalo a o čem existují reálné poznatky, je mnohem snazší než psát o tom, co je nutné si nejprve vymyslet. A výmyslů je ve výroční zprávě BIS opravdu hodně (viz příklad níže). BIS tak musí vynaložit hodně práce a času, aby byly její historky aspoň trochu věrohodné. Dalo by se říct, že z důvodu toho, aby výmysly co nejvíce zapadaly do reality, čeká BIS skoro celý rok, aby své smyšlenky ladila a s dostatečným odstupem času upravovala tak, aby pasovaly na pozdější vývoj situace. Ale popravdě řečeno ani s tímto si BIS hlavu příliš neláme. Příkladem je následující text z výroční zprávy BIS:

„BIS se i v roce 2020 věnovala doplňování informací o subverzním útoku na areál ve Vrběticích, za kterým podle šetření bezpečnostních složek ČR stojí příslušníci zpravodajské služby Ruska. Veškeré zpravodajské poznatky, které BIS v uplynulém období získala, je proto nutné zasadit do kontextu zjištění, že se ČR stala cílem útoku cizího státu. Tento subverzní čin kromě velkých ekonomických škod způsobil také smrt dvou českých občanů a vedl k výraznému narušení životů tisíců obyvatel obcí v bezprostředním okolí areálu.“

Ve výše uvedeném odstavci je hned několik výmyslů. Na jeden poukážeme nyní v úvodu analytického produktu. BIS tvrdí, že výbuchy ve vrbětickém muničním areálu byly subverzním činem (nebudeme teď řešit, kdo výbuchy způsobil). Subverze* je cizí slovo a už tady je očividné, proč ho BIS raději nepřekládá do českého jazyka v souladu s českým trestním zákoníkem. Výraz subverze (subversion) je možné přeložit jako „pokus o převrat“, ale vhodnějším českým ekvivalentem pro subverzi je „podvratná činnost“ nebo také „rozvracení republiky“. Druhý uvedený termín je jako trestný čin* pod § 310 uveden v českém trestním zákoníku. S cizím slovem subverze je to stejné, jako když někdo hovoří o špionáži*, kterou v českém trestním zákoníku najdeme pod termínem vyzvědačství*. Podle českého trestního zákoníku BIS tedy tvrdí, že výbuchy ve Vrběticích byly násilnou akcí proti České republice s úmyslem rozvrátit její ústavní zřízení, nebo její územní celistvost, anebo její obranyschopnost, případně zničit její samostatnost, nebo eventuálně všechno dohromady. Tolik

trestní zákoník skrze volnější výklad.

Nejtroufalejší, ale zároveň nejhloupější na textu BIS je to, že Policie ČR tuto kauzu nikdy nešetřila a ani nyní ji nešetří jako rozvracení republiky neboli subverzi ani jako terorismus*, jak by si mnozí politici přáli, ale od počátku jako trestný čin obecné ohrožení (nově jsou trestné činy uváděny v prvním pádě bez nutnosti jejich skloňování). Ta nestoudnost ze strany BIS spočívá především v tom, že BIS, která není orgánem činným v trestním řízení a nerozhoduje tak o právní kvalifikaci zjištěného skutku, se snaží české policii vnutit a veřejně propagovat, že se jednalo o trestný čin rozvracení republiky.

Ze strany BIS je to však dosti hloupý přístup, kterým tato služba přímočaře poukazuje na svůj nesmyslný politický aktivismus, jímž se snaží nasměrovat a udržovat českou politiku proti „předurčenému nepříteli“ v podobě Ruské federace, což BIS vůbec nečiní ve prospěch České republiky. O zapojení Rusů do výbuchů ve Vrběticích stále neexistují žádné relevantní důkazy*, proto policejní vyšetřovatelé v této věci dosud nezahájili trestní stíhání* (policisté jsou stále ve fázi prověřování – podrobněji viz [produkt 11158](#)). A pak bylo zničeno zboží (munice) soukromé společnosti, což nemá s rozvracením republiky (subverzí) nic společného. A nic na tom nemění ani to, že při tomto incidentu zahynuly dvě osoby. Anebo chce BIS tvrdit, že jelikož dvě zničené muniční haly patřily státu (soukromá firma Imex Group si je od státu pronajímala), tak to byl útok proti ústavnímu zřízení, nebo proti územní celistvosti, případně proti obranyschopnosti ČR? To je hodně přehnané, což ukazuje, že BIS se pohybuje ve virtuální realitě, kterou se snaží napasovat na realitu opravdovou.

Na tenhle podivný aktivismus ze strany BIS by měli odpovídajícím způsobem reagovat členové vládního kabinetu i zákonodárci, avšak ti toho nejsou schopni, neboť se povolně podřizují politickým požadavkům západních mocností, přičemž BIS považují za jakéhosi posla, který českým politikům předkládá, jak mají jednat, aby bylo vše v souladu s potřebami Západu v čele s USA. O tom už několik let vypovídají i výroční zprávy BIS.

Ve výše uvedeném textu si BIS vymýšlí i v dalších věcech, respektive doslova lže, což je podle českého jazyka přesnější pojmenování – lhaní je podle Ústavu pro jazyk český vědomé projevoování nepravdy a BIS tak činí velmi vědomě. Lží je například to, že se BIS věnovala doplňování informací o domnělém subverzním útoku už v roce 2020. Tuto naivní lež prokážeme v další části produktu hned několika způsoby (několik přímých důkazů* proti BIS je uvedeno například v [produktu 11154](#)).

Na činnosti BIS je velmi dobře vidět, jak v českém bezpečnostním a zpravodajském prostředí vzniká vážný problém, který si čeští politici neuvědomují, respektive na něj raději ani nemyslí, protože se na rozdíl od troufalé BIS neodvažují na cokoli poukazovat. Tím vážným problémem je skutečnost, že špionáž či dle českého trestního zákoníku vyzvědačství a dále pak vlastizrada jsou trestné činy, které jsou podle dlouhodobějšího hodnocení páčány častěji mezi rádoby spojenci než mezi politickými a vojenskými protivníky. To je historický fakt, který přetrvává a který nyní můžeme pozorovat v činnosti BIS, která svou činnost ve prospěch cizí „spojenecké“ mocnosti už ani neskrývá. Je hrubým omylem si myslet, že špionáž a vlastizrada nemůže existovat ve vztahu mezi spojenci (politické spojení je navíc jen oficiálním označením povrchního a proměnlivého vztahu). Rovněž mezi spojenci může být prováděna činnost, jež je nad rámec povolené či oprávněné součinnosti a jež podkopává zájmy vlastního státu. Také tuto záležitost v následující části přiblížíme.

Dále rozebereme Koudelkova falešná slova o tom, že BIS dosáhla řady úspěchů v boji proti cizím zpravodajským službám* a v eliminaci teroristických hrozeb*. Zejména v oblasti boje proti terorismu odhalíme, jakou komedií je výroční zpráva BIS. Vedení BIS se skrze své hloupé chvástání ve své výroční zprávě dokonce přiznalo, že boj proti terorismu zanedbalo, a je udivující, že to nikoho z politiků netrápí. Kromě dalších věcí se taktéž vrátíme k textu ohledně údajné subverzní činnosti ze

strany Ruska a ukážeme, jak si sama BIS svou výroční zprávou v kauze „Vrbětice“ naběhla, přičemž odhalila, že její motiv* nebyl bezpečnostní, ale jen čistě politický s podtextem vlastizrady dle § 309 a § 314 trestního zákoníku (objasnění viz další část produktu).

Před následující analytickou částí je zde vhodné ještě připomenout text z [produktu 12057](#) z roku 2018:

Pokud bychom to měli odborně shrnout, tak nezbyvá nic jiného než vyřknout závěr, že je nutné provést výměnu vedoucích funkcionářů BIS a provést reformu této služby - pokud ovšem chce být ČR svrchovanou zemí s maximálním využitím vlastních a odborně způsobilých státních služeb bez jejich suplování západními zahraničními službami, jejichž závěry se česká vláda včetně BIS v poslední době řídí. Zpravodajské služby nemohou podléhat cizímu politickému trendu, což nyní předvádí BIS, ale uplatňovat pouze svůj odborný a nestranný přístup. Pokud nebudou přijata opatření, bude BIS i nadále upevňovat svůj politický a předpojatý přístup, přičemž bude s postupem času stále složitější cokoli u BIS napravovat. Tím nezbude nic jiného než celou službu zrušit a znovu vybudovat - pouhá reforma již nepomůže.

Bezpečnostní informační službě její pochybná činnost stále prochází, jelikož nikdo z politiků si prozatím nedovolí řešit organizaci, která zde prosazuje preferovanou americkou zahraniční politiku, a to ani za situace, kdy působení BIS není v souladu s platnými českými zákony. Budeme si tak muset počkat, až...

[ZDROJ](#)